

RIGSOMBUDSMANDEN I GRØNLAND

Statsministeriet
Prins Jørgens Gård 11
1218 København K

Dato: 28. marts 2007

J.nr.: 415-0001

Indberetning vedr. Grønlands Landstings forårssamling, onsdag den 28. marts 2007.

Landstinget behandlede følgende dagsordenspunkter:

Punkt 141:

Forslag til landstingsbeslutning om at Landsstyret pålægges at fremkomme med forslag til Landstinget om at Grønlands Hjemmestyre igennem Finansloven fremover giver årlige bidrag til Julemandens aktiviteter i Grønland.

(Atassuts landstingsmedlemmer: Augusta Salling, Ellen Christoffersen, Kristian Jeremiassen, Thomas Kristensen og Godmand Rasmussen)

(1. behandling)

Forslagsstillerne begrundede bl.a. forslaget med, at Julemandens aktiviteter er blevet forringet efter at landstinget vedtog at fjerne den økonomiske støtte. Grønlands Hjemmestyre bør kunne give årlig økonomisk bidrag f.eks. på kr. 300.000,00 igennem landskassen. Dette vil være med til at sikre fortsat udvikling af Julemandens aktiviteter.

I landsstyrets besvarelse bemærkede **Landsstyremedlem for Erhverv, Arbejdsmarked og Erhvervsuddannelse Siverth K. Heilmann**, at der er flere grunde til, at der ikke længere på landstingets finanslov er afsat midler direkte til Julemandens aktiviteter. For det første er manglende direkte finanslovsmidler ikke ensbetydende med, at Julemanden ingen aktiviteter har. For det andet er direkte finanslovsstøtte til et specifikt erhvervsprojekt ikke i tråd med landsstyrets erhvervsfremmepolitik. Landsstyrets erhvervsfremmepolitik har betydet en bevægelse fra driftsstøtte mod udviklingsstøtte.

Begrundelsen for ikke at markedsføre Grønland via julemandsprojektet var - og er stadig - at Grønland får mere for pengene ved at prioritere markedsføringsmidlerne til en mere målrettet markedsføring af landet som turistmål.

Landsstyret indstillede beslutningsforslaget til forkastelse.

Flertallet tilsluttede sig landsstyrets indstilling, idet der dog var flertal for at forslaget underkastes behandling i landstingets erhvervsudvalg forinden 2. behandlingen i landstinget.

Punkt 51:

Forslag til landstingsbeslutning om, at Landsstyret senest til Landstingets Efterårssamling 2007 pålægges at fremlægge forslag til at styrke forholdene for plejefamilier.

(Demokraternes landstingsgruppe)

(1. behandling)

Forslagsstillerne begrundede bl.a. forslaget med, at det er yderst vigtigt at samfundet sørger for, at barnet har det så godt som muligt, hvad enten det bliver anbragt i en institution eller hos en plejefamilie. Det nuværende plejevederlag har ikke været reguleret i 20 år., hvilket er utilfredsstillende. Demokraterne mener endvidere, at der er behov for at se på om plejefamilierne modtager den nødvendige uddannelse, videreuddannelse supervision og specialisering, så de er i stand til at tage sig af de typer af børn, som de bliver sat til at passe.

I landsstyrets besvarelse bemærkede **Landsstyremedlem for Familier og Justitsvæsen Aleqa Hammond**, at det er en stor opgave at være plejefamilie og at skulle tage vare på et barn. Herudover skal en plejefamilie måske forholde sig til barnets forældre eller barnets øvrige relationer. Som det er i dag, er det ikke engang givet, at plejeforældrene bliver informeret om barnets baggrund og barnets særlige behov.

Landsstyret er opmærksom på, at mange af taksterne på børne- og ungeområdet ikke er blevet reguleret i mange år. Landsstyret vil derfor blandt andet se på størrelsen af plejevederlaget til plejefamilier. Det kræver, at de økonomiske og administrative konsekvenser ved en forhøjelse af plejevederlaget først undersøges. Landsstyret forventer, at en sådan redegørelse vil kunne ligge klar i 2008, hvor den kan danne grundlag for en beslutningstagning om en eventuel ændring af plejevederlaget.

Den faglige støtte til plejefamilierne hører under kommunerne og afhænger meget af kommunernes sagsbehandling og varetagelse af deres opgave omkring udformning af handlingsplaner og baggrundsmateriale på det specifikke barn.

Landsstyret anbefalede at forslaget i sin foreliggende form ikke imødekommes.

Med udgangspunkt i landsstyrets besvarelse tilsluttede flertallet sig at forslaget underkastes behandling i landstingets familieudvalg forinden 2. behandlingen i landstinget.

Punkt 135:**Forslag til landstingsbeslutning om at Landsstyret pålægges at sikre at rettigheder, i medfør af reglerne om hjælp til personer med vidtgående handicap, ikke fortabes som følge af pensionsalders indtræden.**

(Landstingsmedlem Olga P. Berthelsen, Inuit Ataqatigiit)

(1. behandling)

Forslagsstilleren begrundede forslaget med, at mulighederne for hjælp til handicappede efter handicapforordningen bortfalder, når personen fylder 63 år og bliver alderspensionist. Herefter vil pensionisten alene kunne modtage hjælp efter alderspensionsforordningen og vil her være ringere stillet i sikkerheden for at modtage hjælp. Nogle af kommunerne har ikke råd til at servicere deres ældre handicappede. Derfor bør personer med vidtgående handicap, selvom de bliver 63 år eller derudover, gives mulighed for fortsat at modtage hjælp efter handicapforordningen.

I landsstyrets besvarelse bekræftede **Landsstyremedlem for Familier og Justitsvæsen Aleqa Hammond**, at efter de gældende regler overgår den handicappede til reglerne om alderspension, når vedkommende fylder 63 år. Ansvar for den handicappede overgår således på dette tidspunkt til kommunerne. Det er dog ikke sådan, at handicappede herefter ikke modtager særlig hjælp, i det omfang de har brug for det. Såfremt den handicappede har specielle behov, er kommunen forpligtet til at yde denne hjælp i form af personlige tillæg til pensionen.

Der eksisterer et generelt behov for afdækning af handicapområdet. Landsstyret afholder en handicapkonference den 14. – 16. maj 2007. Handicapkonferencen skal give inspiration til hvad der kan gøres for handicappede, ligesom der under konferencen vil fremkomme forslag til, hvordan handicapforsøgsområdet skal organiseres i fremtiden. Landsstyret indstillede, at forslaget behandles i Landstingets Familieudvalg inden 2. behandlingen.

Med udgangspunkt i landsstyrets besvarelse tilsluttede landstinget sig at forslaget underkastes behandling i landstingets familieudvalg forinden 2. behandlingen i landstinget.

Punkt 138:**Forslag til landstingsbeslutning om, at Landsstyret pålægges at iværksætte arbejde for ansættelse af grønlandske medarbejdere ved de Danske Repræsentationer i de lande hvor Grønland har særlige erhvervsinteresser jf. Hjemmestyrelovens § 16.**

(Landstingsmedlem Jørgen Wæver Johansen, Siumut)

(1. behandling)

Forslagsstilleren begrundede forslaget med, at den øgede globalisering og Danmarks større integrering i EU nødvendiggør, at Grønland i højere grad selv må varetage sine interesser på udenrigsområdet. Det er nødvendigt at Grønland sikrer sig en repræsentation i de lande, med hvem der er stor samhandel og særlige erhvervsinteresser.

Forslagsstilleren anmodede landsstyret om at afsøge og definere overfor landstinget, hvor det i givet fald vil være relevant at lade sig repræsentere. Der blev i forslaget peget på, at det ville være naturligt om Grønland, udover de allerede eksisterende repræsentationer,

havde sin egen repræsentation hos de nærmeste naboer og vigtigste handelspartnere. Ligeledes må det være i Grønlands interesse og en del af Grønlands internationale forpligtigelse, at arbejde for en fast repræsentation ved de Forenede Nationer (FN).

I landsstyrets besvarelse oplyste **Landsstyremedlem for Finanser og Udenrigsanliggender Josef Motzfeldt**, at Grønland for tiden har én repræsentation i udlandet, udover repræsentationen i København. Det er repræsentationen ved EU i Bruxelles, hvor 2 udsendte medarbejdere gør tjeneste. Begge har status som dansk diplomat. Repræsentationschefen i Bruxelles er tillige anmeldt som repræsentant for Grønlands landsstyre i Frankrig og Belgien. I årene 1998 – 2002 havde landsstyret også en repræsentation i Ottawa, Canada. Denne blev imidlertid nedlagt af besparelsesgrunde.

Landsstyremedlemmet oplyste endvidere bl.a., at det har været landsstyrets prioritering at opbygge udenrigsdirektoratet i Nuuk, før der oprettes nye repræsentationer i udlandet samt at Grønland sammen med de øvrige vestnordiske lande i 2006 vedtog en rekommandation om at oprette repræsentationer landene imellem med diplomatisk status. Denne rekommandation fastlægger en mulighed, som landsstyret kan gøre brug af, såfremt den handelsøkonomiske interesse med ét eller flere af de vestnordiske lande tiltager.

I stedet for at oprette flere permanente missioner vil landsstyret vil overveje at sende medarbejdere på særlige tidsbegrænsede missioner, for at medvirke til løsning af konkrete opgaver. Det kan være medarbejdere med diplomatisk status, men ikke nødvendigvis i alle sammenhænge. Det kan således overvejes at stille medarbejdere i hjemmestyret til rådighed i en periode i forbindelse med opdyrkelse af nye markeder eller igangsætning af større projekter eller internationale tiltag. Noget sådant skal ske i tæt samarbejde med de involverede private virksomheder. Mange små lande benytter sig af ”rejsende ambassadører”. Det er oftest diplomater, som med fast bopæl i hjemlandet er anmeldt til et antal lande, som så besøges 1 eller 2 gange årligt efter behov. Det er en model Island har benyttet i mange år og som også i et vist omfang benyttes af Danmark. Landsstyret ser positivt på at anvende en lignende fremgangsmåde.

Landsstyret indstillede, at man følger udviklingen af grønlandske interesser med internationalt sigte nøje og at man i den forbindelse også stiller forslag om oprettelse af nye repræsentationer, såfremt behovet opstår.

Fra de politiske partiers ordførerindlæg kan det bl.a. nævnes, at **Siumut** ud over at støtte forslaget ikke finder det nødvendigt at afvente resultatet af den fælles selvstyrekommissions arbejde. Siumut finder, at der med henblik på Grønlands fremtid som selvstændig nation, skal findes en målrettet og konkret programsat oplæring af unge grønlandere i udenrigsarbejdet. Siumut anmodede landsstyret om at iværksætte et konkret projekt, der går ud på at gøre unge grønlandere interesserede i udenrigstjeneste – og bane vejen for en egentlig uddannelse i internationalt diplomati.

Inuit Ataqtigiit fokuserede i sit ordførerindlæg på, at den vanskelige kamp mod internationale dyreværnsorganisationer er et eksempel på, at det kan være nødvendigt at opbygge et beredskab for at imødegå disse. Endvidere opfordrede Inuit Ataqtigiit til at gøre en indsats for at opdyrke nye interessante eksportmarkeder ud over det europæiske.

Demokraterne udtrykte fuld støtte til det fremsatte forslag; men opfordrede samtidig til at bygge videre på det eksisterende gode samarbejde med den danske udenrigstjeneste om at gøre brug af de danske repræsentationer i udlandet i varetagelsen af Grønlands interesser.

Atassut fremhævede, at siden den siddende regering i Danmark blev etableret med Venstre i spidsen, har Grønland aldrig været i så hastig udvikling indenfor udenrigspolitiske anliggender også i samarbejde med Danmark. , det mener vi er en naturlig del af udviklingen. partiet finder, at i takt med ønsket om øget selvstyre, mener man at det er ideelt at Grønland gennem samarbejde med det land som man har haft direkte kontakt til gennem århundreder, kan være eksemplariske overfor andre tidligere kolonier, som ofte er interesseret i Grønlands udvikling gennem tæt samarbejde.

Landstinget tilsluttede sig at forslaget underkastes behandling i landstingets udenrigs- og sikkerhedspolitiske udvalg forinden 2. behandlingen i landstinget.

Med venlig hilsen

Søren Hald Møller

Kopi pr. e-mail: Folketinget
Kongehuset, Kabinetssekretariatet
Samtlige ministerier
Rigsombudsmanden på Færøerne